

Despre Iubire

Bragagiu

Orbecăindu-ne Speranța
Din plânsete și din desfături
Iar căutăm din mări Constanța
Cu o Itacă pe alături.

Sărați de valuri și de lupte
Prin timpurile mizantropie
Visăm la malurile-abrupte
Cu stâncile în penelope.

Frumos final de odisee
Pictat în orele visate
Cu o băsmăuă de femeie
Neterminată jumătate...

Eu nu mai am dreptul la vise
Chiar de sirene-mi plâng canțona
Spre oceane interzise
Îndrept privirea și timona.

Alerg să prind mereu lumina
Departa de itaca asta,
Mirată-mi geme brigantina,
Uimită-mi râde iar nevasta.

Nu caut haină purpurie
Pe țărmurile pline-n lege
Ș-apoi la ce mi-ar fi ea mie
Când sunt mai mult decât un rege.

Chiar dacă-n orele încete
Îmi spune abătut soția:
„Nevoie ai de un prieten
De-ați întări călătoria!”

În seri prelinse ca oloiul*
Ea mă întreabă cu sfială:
„Ce fac, iubite, cu războiul**?”
„Aruncă-l, dragă, că ne-nșală!”

La ce ne trebuie dovadă
Că tu m-aștepti însingurată
Iubirii când i-e dat să vadă

O uniune luminată.

Lăsai paradele de racle
Și hostropețe în suspine,
Nu-mi trebuiește un Heracle
Atâta cât ești tu cu mine!

Căci unde Dragostea e una
Acolo ea, de fapt, și este
Și Dumnezeu întotdeauna
Ne plăsmuiește o poveste.

Înzorzonată în cuvinte
O lume vrea doar să apuce
Că din biserici și morminte
Înhață fiecare-o cruce.

Plecând mereu de cele toate
Cu tine dragă și mai dragă
Îmbrățișez în libertate
Întregul cer și marea-ntreagă!!!”
*OLÓI, oloiuri, s. n. (Înv. și pop.) Ulei
**RĂZBÓI, războaie, s. n. 1. Mașină de lucru folosită
pentru confecționarea țesăturilor
din fibre textile.
2. Unealtă casnică de țesut; argea, stativă.
Victor Bragagiu